1982 பிப்ரவரி 11]

15—2—1982 (திங்கள்)	..	திரு. எம். ஏ. முருகேசன் விசாரணைக் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீதும் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை பற்றி 30-4-1982 அன்று பேரவையில் வைக்கப்பெற்ற அறிக்கை மீதும் விவாதம்.
16—2—1982 (செவ்வாய்) 17—2—1982 (புதன்)	..	அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்.
18—2—1982 (வியாழன்)	..	(1) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (2) தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1981–82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் 1980–81 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் விவாதம். பேரவை மாலையிலும் கூடும்.
19—2—1982 (வெள்ளி)	..	தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1981–82 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீதும் 1980–81 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதி நிலைஅறிக்கையின் மீதும் விவாதம்.

(6) அரசினர் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

நீதிபதி பால்கமிஷன் அறிக்கை மீதும் அரசு நடவடிக்கை குறித்தும் விவாதம்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே அவையிலே இன்று வாதத்திற்கு எடுக்கப் பட்டிருக்கிற நீதிபதி பால் அவர்கள் அறிக்கையின் மீதும் அது தொடர்பாக அரசாங்கம் வைத்திருக்கிற குறிப்பின்மீதும் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கிடைத்த வாய்ப்புக்காக காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நன்றி. தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

திருச்செந்தூர் அலை கடலருகே முருகன் இருக்கிற மிக உயர்ந்த தலம். அந்தத் தலத்திலே சோதனை அதிகாரியாக அல்லது சரிபார்ப்பு அதிகாரியாக இருந்த திரு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் மரணம் குறித்து ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஐயத்தின் அடிப்படையிலே நீதிபதி அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள்

ஒரு விசாரணைக் கமிஷனாக அவர்கள் அளித்த ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையில் இங்கே விவாதம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. முதலில் ஐயத்திற்கு இடமானது என்று சொல்லப்பட்ட காரணத்தினால் விசாரணை நடத்தப்பட்டாலும் விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்ததற்குப் பின்னாலே பல்வேறு சேதிகள் நமது கவனத்திற்கு வருகின்றன.

முதலில் சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் சரிபார்ப்பு அதிகாரி அவர்கள் ஏறத்தாழ 60 பேர் இருந்து உண்டியல் பணத்தை எண்ணிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் அந்தப் பணத்தில் சில ரூபாய் நோட்டுக்களை எடுத்து இடுப்பில் சொருகுகிற அளவுக்கு ஒரு வாய்ப்பு அவருக்கு இருந்திருக்குமா, முடியாது என்பது எங்கள் கருத்து அத்தனை பேர் கண்ணிலும் மண்ணைத் தூவி விட்டு எடுக்க முடியாது என்பதும் அப்படி அவர் எடுத்ததை யாராவது பார்த்தார்களா என்று சொன்னால் அப்படிச் சொல்பவர்கள் கொடுத்திருக்கிற வாய்மொழி தவறானது அல்லது ஐயப்பாட்டுக்குரியது என்றுதான் கருதவேண்டும். கந்தன் என்பவர் ஒருவரும் இன்னொரு பெயரும் அடையாளமும் தெரியாத ஒருவரும் பார்த்ததாகவும் பார்த்து அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் பாலகிருஷ்ணனுக்கு தொலைபேசி மூலம் சொல்லப்பட்டதாகவும் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது அடையாளம் தெரியாத பொதுமக்களில் ஒருவர் என்று சொல்லப்படுகிறபோது அதனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுகிற கருத்துடையோர் டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் அந்த ஷவர் பாத் குழாய் சுப்பிரமணிய பிள்ளை உடலைத் தாங்குமா என்று பார்ப்பதற்காக அங்கே வழியே சென்று கொண்டிருந்த ஒருவரை அழைத்து நீங்கள் ஒரு வேட்டியை முறுக்கி தொங்கப் போட்டுப்பாருங்கள்; கழுத்திலேயே சுருக்குப் போட முடிகிறதா என்று கேட்டுக்கொண்டேன் என்றும் அவர் முடியாது என்று சொன்னார் என்றும் சொன்னபோது அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று சொன்னால் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லுவது தவறாகத் தெரியவில்லை. ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொன்னால் இரண்டையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அது காது வழி வந்த செய்தி; இது நீதிபதி வழி வந்த செய்தி. ஆதலின் நீதிபதி வழி வந்த செய்தியை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது செய்தியாக தோட்டி ஆறுமுகம் வெண்டிலேட்டர் வழியாக, பால்கனி வழியாக குழாயில் தொங்கிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்ததாக சாட்சியம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விசாரணை நடக்கிறபோது அதை விசாரித்தறிவதற்கு தோட்டி ஆறுமுகம் இல்லை. வேட்டியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த தோட்டி ஆறுமுகம் உலகத்திலேயே இல்லை. அவர் இறந்திருக்கிறார். அவர் இறந்தது

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. குமரி அனந்தன்]

ஐயப்பாட்டுக்குரியது என்று சிலர் சொல்வதில் உண்மைஇருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்து, விசாரணைக் கமிஷன் சுப்பிரமணிய பிள்ளை இறந்ததற்கு மட்டுமல்லாது தோட்டி ஆறுமுகம் செத்ததற்கும் கூட ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் வைத்தால் நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆக, தோட்டி ஆறுமுகம் இறந்திருக்கிறார் என்று சொல்லுகிறபோது சுப்பிரமணிய பிள்ளை தற்கொலை செய்து கொள்ளவில்லை என்பதற்கு மேலும் ஒரு கருத்துக்கு உட்படுகிற நான், அவர் கொலைக்குத்தான உட்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று மேலும் ஐயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவது, எந்த வேட்டி அவருடைய கழுத்தை முறுக்கி இறுக்கிக் கொன்றதோ அந்த வேட்டி சாட்சியத்திற்கு வந்தது என்று சொல்லும்போது முதலில் அந்த வேட்டியில் இருந்த நீளம் அடுத்தாற்போல் வருகிற நேரத்தில் 22 சென்டி மீட்டர்கள் குறைந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக, துணிகள் காலம் ஆக ஆக நீளும் என்றும் சொல்வார்கள் அல்லது சுருங்கும் என்றும் சொல்வார்கள். இரண்டு விதத்திலும் இருக்கிறது. இங்கே சுருங்கியிருக்கிறது. 22 சென்டி மீட்டர். அதுவும் 22 சென்டி மீட்டர் சுருங்கியிருப்பது ஐயத்திற்கு இடமளிக்கிறது.

அடுத்தாற்போல், நீதிபதி அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் ஊற்று கவனித்து இந்தக் காரியத்தை செய்திருக்கிறார்கள் என்பது அவருடைய ரிப்போர்ட்டில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அது என்ன வென்றால், இந்த உண்டியல்கள் திறக்கப்படுவது என்பது சரி பார்க்கும் அதிகாரி வருவதற்கு முன்னால் திறக்கப்படக்கூடாது என்கிற வாதத்திற்கு வைக்கும்போது இதற்கு முன்னாலே அப்படித் திறக்கப்பட்டது. ஆனால், அதிகாரி புகார் செய்ய வில்லை என்று எடுத்துச் சொல்வது இந்தக் கமிஷன் வரம்புக்கு உட்பட்டது அல்ல.

(பிற்பகல் 1-20)

நம்முடைய பிரச்சினையெல்லாம் இப்போது என்ன நடந்தது என்பதுதான். இப்போது என்ன நடந்தது என்பதைப் பார்க்கிற போது நிர்வாக அதிகாரி அங்கே இருத்தல் வேண்டும், அங்கே அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் இருத்தல் வேண்டும், அங்கே சரி பார்க்கும் அதிகாரி இருத்தல் வேண்டும் என்றால் உண்டியல் திறக்கப்படுகிறபோது இரட்டைப் பூட்டுக்களிலே இரண்டு சாவிகள், இரண்டு சாவிகளில ஒரு இணை அறங்காவலர் குழுத் தலைவரிடமும். இன்னொரு இணை நிர்வாக அதிகாரியிடமும் இருத்தல் வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது—அறங்காவல் குழுத் தலைவர் என்ன சொல்கிறார் என்றால் அந்தச் சாவியை இசக்கிமுத்து என்பவனிடம் கொடுத்தேன், அவன் நம்பிக்கைக்குரியவன் என்ற காரணத்திற்காக கொடுத்திருக்கக்கூடும், இசக்கிமுத்துவிடம் கொடுத்தேன் என்று சொல்கிறார். ஆனால் விதிமுறை என்ன சொல்கிறது. அதனைப் பூட்டி சாவியைக் கொடுக்கும்போது

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1982 பிப்ரவரி 11

அறங்காவலர் குழுத் தலைவரிடம் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது தகுதிவாய்ந்த அதிகாரி அந்த அறங்காவலர் குழு உறுப்பினர் களிலே எவரிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறாரோ அவரிடம்தான் அந்தச் சாவி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அறங்காவலர் குழுத் தலைவரிடம் அது இருத்தல் வேண்டும் அல்லது அந்த அதிகாரி எந்த அறங்காவலர் குழு உறுப்பினரிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிடு கிறாரோ அவரிடம்தான் இருக்க வேண்டுமென்றால் அந்தச் சாவி ஒன்று அறங்காவலர் குழுத் தலைவரிடம் இருத்தல் வேண்டும். இன்னொன்று அறங்காவலர் குழு உறுப்பினரிடம் இருக்க வேண் டும். எப்படி இரண்டு பதவிகளையும் வகிக்காத இசக்கிமுத்து விடம் அந்தச் சாவி போகும்? இப்படி இசக்கிமுத்து கையிலே சாவியைக் கொடுத்துவிடுகிற அளவுக்கு அறங்காவலர் குழுத் தலை வர் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார் என்று சொன்னால் எந்தத் தடவை யும் உண்டியல் திறக்கிற நேரத்திலே நான் போவதில்லை என்று அவர் சொன்னால் அந்த அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் 1979-ஆம் ஆண்டிலே நியமிக்கப்பட்ட அந்தத் தலைவர் அவர் தான் இருக்கவேண்டுமென்ற அளவுக்கு என்ன உயரிய பண்புகளை அவர் படைத்திருக்கிறார் என்பதை அரசுத் தரப்பிலே உள்ளவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு தடவை உண்டியல் திறக்கப்படுகிற நேரத்திலேயே அடுத்த தடவை எப்போது உண்டியலைத் திறக்க வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. அந்த முடிவு எல்லோருக்கும் அறிவிக்கப்படு கிறது. சாவியை வாங்கிக் கொண்டு போகிற பொறுப்பிலே அறங் காவலர் குழுத் தலைவர் இருக்கிறார். ஆனால், இந்தத் தடவை யும் அப்படி அறிவிக்கப்பட்டிருந்தபோதும் சாவியை வைத்திருக் கின்ற பொறுப்பு அவருக்கே இருந்த போதும் அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் என்ன செய்தார் தெரியுமா? திருச்செந்தூரிலே இருக்கின்ற உண்டியலை எண்ணுவதற்குப் போகாமல் பக்கத் திலே இருக்கிற கொம்மிடிப்பட்டியிலே தென்னங்கன்று வாங்கு வதற்குப் போனாராம். தென்னங்கன்று வாங்குவது என்பது, இந்த நாட்டிலே இப்போது இலட்சோப இலட்சம் மக்கள் வந்து வணங்குகிற கோயிலிலே இருக்கின்ற உண்டியலை எண்ணுவதை விட முக்கியமானது என்று நம்முடைய டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் என்று சொல்லப்படுகிற அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் நினைக் கிறார். அது சரிதானா? அப்படியென்று உண்மையிலேயே நினைத்திருக்கக் கூடுமா? அல்லது உண்மையிலேயே வராமல் இருந்து இருக்கக்கூடுமா? என்ற ஐயப்பாடுகள் நமக்கு எழு கின்றன.

இன்னொரு வினாவை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர் வரு வதற்கு முன்பு உண்டியல் திறக்கப்படுமானால் ஏன் தொலை பேசியில் மேலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லவில்லை என்று சொல்கிறார்களே, அவரை எங்கே சொல்லவிட்டார்கள்.

எல்லோரும் அவரைச் சுற்றிச்சுற்றி வந்து அவரிடம் கேள்விகள் கேட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது, அவர் தாக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தச் சூழ்நிலையில் அவர் யாரிடம் அந்தச் செய்தியைச் சொல்ல முடியும்? இன்னொன்று. அறங்காவலர் குழுத் தலைவராக இருந்தாலும் சரி மற்றவர்களும் சரி அங்கே ஒரு காரியத்தை ஒருப்போலவே மறக்காமல் செய்திருக்கிறார்கள். எல்லோரும் ஒருப்போலவே சொல்வதற்கு முனைந்து இருக்கிறார்கள். ஒருபோலவே சொல்வதற்கு முனைந்தவர்களிலே அறங்காவலர் குழுத் தலைவரைப்பற்றி நீதிபதி சொல்கிறார்; அவர் சொல்கிற சாட்சியத்தைப் பார்க்கிறபோது அவர் நேர்மையாகச் சொல்கிறார் என்பதை நம்ப முடியவில்லை, அவர் ஒரு நேர்மையான மனிதர் என்பதையும் என்னால் நம்பமுடியவில்லை என்று சொல்கிறார் என்றால் மாண்புமிகு அரசாங்கத்தினுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்ற அன்புக்குரியவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், ஒரு நிதிபதி ஒருவரை ஐயப்படுகிற அளவுக்கு இருந்தால்கூட அவர் அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் பதவியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் அல்லது அங்கேயிருந்து போயிருக்க வேண்டும், இந்த இரண்டையும் செய்யாத ஒரு சூழ்நிலையிலே அவரைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டிடிருப்பதிலே நீதிபதி கொடுத்திருக்கிற கருத்தை ஏற்க முடியாது அவர் வரம்பெல்லைக்கு அப்பாற்பட்டுப் போகிறார் என்று கூறுவதிலே எந்த நியாயமும் இல்லை.

இன்னொன்று தெரியுமா? அங்கே புதிதாக—இரத்தம் கசிந்திருக்கும் அல்லது இரத்தம் பட்டிருக்கும் என்று எதிர்ப்பார்க்கிற இடத்தில்—வெள்ளை அடித்ததாகவும் சிமின்ட் பூசப்பட்டதாகவும் ஒரு தகவல் வந்ததையொட்டி டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணன் அந்த இடத்தை மேலே ஏறித் தொட்டுப் பார்க்கிறார், தன் கையால் புதிதாக சிமென்ட் பூசப்பட்டிருக்கும் என்று தொட்டுப் பார்க்கிறார். தொட்டுப் பார்த்து புதிய சிமின்ட் என் கையிலே ஒட்டுவதை உணர்கிறேன் என்று சொல்கிறார். உணர்கிறேன் என்று அவர் சொல்கிற சொல்தான் முக்கியம். ஆனால், நீதிபதி பால் எழுதுகிறார், தான் அதைச் சரிபார்ப்பதற்கு நானும் மேலே ஏறி நின்று தொட்டுப் பார்த்தேன், என் விரலிலே சிமின்ட் ஒட்டியதை நான் காணவில்லை என்று சொல்கிறார். நீதிபதி பால் சொல்கிறார், நான் தொட்டுப் பார்த்தேன், என் விரலிலே சிமின்ட் ஒட்டியதை நான் காணவில்லை என்று, அதை அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆனால், டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணன் ஒட்டியதை உணர்ந்தேன் என்று சொல்கிறார், கண்டேன் என்று சொல்லவில்லை, அந்த அளவுக்கு துளாய், துசாய் சிறியதாய் பூசப்பட்டதுபோல் ஒரு உணர்வு. ஆனால், நீதிபதி அர்கள் மேலே ஏறித் தொட்டுப் பார்த்து ஒட்டவில்லை என்று சொல்வதற்கும், நான் காணவில்லை என்று சொல்வதற்கும், உணரவில்லை என்று சொல்வதற்கும் இருக்கினற வேறுபாட்டை வைத்துக்கொண்டு நீதிபதி பால் சொல்வதை இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற அரசாங்கம், இந்தப் பகுதியிலே நீதிபதி பால் சொல்வதை முழுக்க

முழுக்க உண்மை என்று சொல்லுகின்ற அரசாங்கம், அந்தப் பகுதியிலே டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணன் தலைமையில் இருக்கின்ற குழுவைக் கலைப்பது நியாயம் என்று சொல்வதை மட்டும் ஏன் ஏற்க மறுக்கிறது? என்ன காரணம்? என்ன தேவை வந்தது?

நான் நட்பு முறையிலேயே சொல்கிறேன்; பாசத்தின் அடிப்படையிலே சொல்கிறேன்; எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நீதிக் கிடைக்க வேண்டும் என்கின்ற முறையிலே சொல்லுகிறேன். இந்த அறங்காவர் குழு இவ்வளவு ஐயப்பாட்டிற்கும் மேலேயும் அங்கே இருக்க வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்வது எந்த வகையிலேயும் பொருத்தமானதல்ல என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒரு படி மேலே போய்ச் சொல்லுகின்றேன். இசக்கிமுத்து சாவி கொடுக்கின்ற அளவிற்கு நம்பிக்கைக்குரியவன். அதே இசக்கிமுத்து இன்னொரு இடத்திலே சொல்கிறான். அறங்காவல் குழுத் தலைவர் சொல்கிறார், நான் இரண்டரை மணிக்கெல்லாம் வண்டியேறி சென்னைக்கு வந்தேன் என்று. சென்னைக்கு வருவதிலே தலைபோகிற விஷயம் என்ன தெரியுமா? இங்கிருக்கின்ற ஒரு அமைச்சர் பெருமகனாரிடம் சில நபர்களை அறிமுகப்படுத்துவது; ஒரு மண விழாவிலே வாழ்த்துச் சொல்வது; ஒரு அமைச்சருக்குப் பிறந்தநாள் வாழ்த்துச் சொல்வது. இறந்து கிடக்கிறான் ஒருவன். தன்னுடைய அறங்காவல் குழுத் தலைவருடைய நிர்வாகத்தில் தொடர்புடைய ஒரு அதிகாரி இறந்து கிடக்கின்ற பொழுது பிறந்த நாள் வாழ்த்துச் சொல்ல சென்னைக்கு வந்தேன்; சென்னைக்கு வந்தது மட்டுமல்ல; டிசம்பர் மூன்றாம் தேதி வரையில் சென்னையிலேயே இருந்தேன் என்று சொன்னால் நீதிபதி அவர்கள் சொல்வதைப்போல இது சந்தேகத்திற்கு இடமானது மட்டுமல்ல; வியப்புக்குரியது மட்டுமல்ல, மனித உணர்வுகளுக்கே அப்பாற்பட்ட ஒன்றாக அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் காணப்படுகின்றன என்று சொன்னால் எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இல்லை. அவர் இரண்டரை மணிக்குப் புறப்பட்டேன் என்கிறார். சாவி கொடுக்கின்ற அளவிலே அவருக்கு நம்பிக்கைக்குரியவராக இருந்த இசக்கிமுத்து சொல்கிறார். நான்கு மணிக்குத்தான் புறப்பட்டார் என்று. சொல்பவர் இசக்கிமுத்து. இவருடைய நம்பிக்கைக்குரியவர். ஆதலாலே அவர் சொல்வதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் அறங்காவல் குழுத் தலைவர் சொல்வது, மாறுபாடாக வேறுபாடாக இருக்கிறது.

இந்தச் சூழ்நிலையிலே அரசாங்கம் செய்திருக்க வேண்டியது என்ன என்பதைப் பற்றியும், அரசாங்கம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும் இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம். என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள், இன்று கசந்தாலும் நாளை

இனிக்கும் என்கின்ற காரணத்திற்காக என்னுடைய வேண்டுகோள் நண்பர்கள் என்பவர்கள் முகத்துக்கு நேரே சிரித்துக்கொண்டு இருப்பது மட்டுமல்லாமல், அகத்திலே அவர்களுடைய நல்வாழ்வைப் பற்றியும், நம்வாழ்வைப் பற்றி மட்டுமல்ல, நல்லாட்சியைப் பற்றியும் சிந்திக்கின்ற காரணத்தினாலே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வேதாகமத்திலே மிகச் சிறப்பாகச் சொல்லியிருப்பதைப் போலே அரசாங்கம் என்று சொல்லுகின்ற பெரிய இயந்திரம் எத்தனையோ சின்னச் சின்ன சக்கரங்களாலே சுழன்று கொண்டிருக்கின்றது. ஒரு சக்கரத்தைக் காப்பாற்றப் போய் இயந்திரத்தையே இழந்துவிடக் கூடாது. அரசாங்கம் என்பது பல அதிகாரிகளுடைய குழுக்களுடைய துணையோடு நின்று ஆளப்படுகின்ற ஒன்று; நடத்தப்படுகின்ற ஒன்று; செயல்படுத்தப்படுகின்ற ஒன்று. அதிலே ஒரு குழு எங்கேயோ தவறு செய்கிறது என்று சொன்னால் அந்தத் தவற்றைத் தட்டிக் கேட்பது மட்டுமல்ல; தேவைப்படுகின்ற நேரத்திலே அதை நீக்கித் தள்ளிவிடுவதும் தேவையான ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஏனென்றால் நீதிபதி பால் அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால் என்ன சூழ்நிலையிலே சாவு ஏற்பட்டது என்பது மட்டுமல்ல; இனிமேல் இப்படி ஒன்றும் நடவாவண்ணம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதையும் கேட்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் சொல்கிறார்கள் விசாரணையினுடைய உண்மையை விசாரணை மூலம் நாம் உண்மையைத் தெரிந்துக் கொள்வதற்கு அந்த அறைகளிலே யாருமே தங்கியிருக்கவில்லை. இந்த ஒரு அறையிலே மட்டும்தான் ஆள் இருந்தார். அங்கே பொதுமக்கள் யாருமே வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை. அறங்காவல் குழு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற நேரம் வரை அந்த அறங்காவல் குழுவினுடைய தலைமையிலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற மற்றப் பணியாளர்கள் துணிந்து வந்து சாட்சியம் சொல்ல மாட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் அதைக் கலைப்பதற்கோ அல்லது தற்காலிகமாக நீக்கி விடுவதற்கோ வழி வகைகளைத் தேடுங்கள் என்று சொல்வதனை நாம் எப்படி அநியாயம் என்று சொல்ல முடியும்.

மீண்டும் நான் முதலிலே தொடங்கியதையே சொல்லுகின்றேன். அரசாங்கம் என்று சொல்லுகின்ற இந்த இயந்திரத்தில் மறந்து விடாதீர்கள். உன் வலது கண் உனக்கு இடர் உண்டாக்கினால் அதைப் பிடுங்கியெறிந்துவிடு; உன் வலது கை உனக்கு இடர் உண்டாக்கினால் அதனைத் தறித்து விடுவாய்; உன் சரீரம் முழுவதும் நரகத்தில் தள்ளப்படுவதைப் பார்க்கிலும் உன் அவயங்களிலே ஒன்று கெட்டுப் போவது உனக்கு நலமாய் இருக்கும் என்று சொல்கிற காரணத்தினாலே அரசாங்கத்தினுடைய செயல்முறையிலே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தக் குழு கலைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்வதிலே நியாயம் இருக்கிறது என்பதோடு தோட்டி ஆறுமுகம் செத்ததைப்பற்றி ஒரு

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1982 பிப்ரவரி 11

விசாரணை வைக்க வேண்டும் என்பதோடு, இதனை மத்திய புலனாய்வுக்கு விடக்கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் புலனாய்வு இங்கிருக்கின்றவர்களுடைய புலனாய்வுக்கு, அறங்காவல் குழுவைக் கலைத்ததற்குப் பின்னால் இங்கே இருக்கின்றவர்களுடைய புலனாய்வுக்கு விடப்பட்டு, புலன் ஆய்வு நடந்து நீதிநிலை நாட்டப்பட வேண்டுமென்பதிலே ஐயமில்லை. அந்த நீதியை நிலை நாட்டுவதற்கு எங்கேனும் தவறு வந்தால் இந்த மாமன்றம் மீண்டும் கொதித்தெழுந்து நீதியை நிலைநாட்டுவதற்குத் துணை நிற்கும் என்கிற அடிப்படையிலே சொல்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1–30).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. குமரி அனந்தன்: தவறு இருக்கிற இடத்திலே, மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கும், மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சருக்கும், அரசுக்கும் சொல்கின்றேன், தவறு செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கின்ற வகையிலே, இது மறுக்க முடியாத, மறைக்க முடியாத கொலைதான் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. பால் அவர்களுடைய அந்த ரிப்போர்ட்டைப் படிக்கின்ற பொழுது அதுதான் நடந்திருக்கின்றது என்பது தெரிகின்றது.

அரக்கர்களைச் சுப்பிரமணியம் வென்றார். சிவன் பிள்ளை சுப்பிரமணியரைச் சொல்கிறேன், நான். சிவன் சுப்பிரமணியம் அரக்கர்களை வென்ற இடம் திருச்செந்தூர். சுப்பிரமணியப் பிள்ளையை அரக்கர் மனம் கொண்ட சிலர் கொன்ற இடம் திருச்செந்தூர் என்று சொல்கின்ற பெயர் வருகின்ற பொழுது, யார் தவறு செய்தால், நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மீதும் அறநிலையத் துறை அமைச்சர் மீதும் அவர்களோடு இருந்து கொண்டிருக்கின்றவர்கள் மீதும் வைத்திருக்கின்ற அன்பினாலும் நம்பிக்கையினாலும் சொல்கின்றேன் தவறு யார் செய்தாலும் சரி அதைத் தெரிந்து செய்தால் அது தேவன் என்றாலும் நான் விட மாட்டேன் என்று சொல்கின்ற வகையிலே நீங்கள் நிச்சயமாக இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் ஒன்று இந்தப் பால் கமிஷன் அறிக்கை மீது நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்கிறோம் என்றால் உண்மையிலேயே தொடர்ந்து இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்கக்கூடாது என்பதாலும் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடப்பதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கின்ற ஆர்வம் இருக்கிற காரணத்தாலும் தான் இதனை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன் இன்னும் ஒன்று;

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. குமரி அனந்தன்]

அரசாங்கம் இதை மறைக்க வேண்டும் இந்த ரிப்போர்ட்டை மறைக்க வேண்டுமென்று நினைத்தது என்று நான் கருதவில்லை அரசாங்கம்; இந்த ரிப்போர்ட்டை மறைக்க வேண்டுமென்று கருதி இருந்தால் அது மொழி பெயர்ப்புத் துறைக்கே அனுப்பி யிருக்காது நாம் சிறிது நேரம் அவசரப்படாமல் கூட இருந் திருக்கலாமோ என்று நான் கருதுகின்றேன் நாம் அவசரப் பட்டுவிட்ட காரணத்தினாலே, பிட்டிலே ஆவி வருவதற்கு முன்பு பாதியிலேயே எடுக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை வந்து விட்டதோ என்று கூட நான் கருதுகின்றேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல காரியத்தைச் செய் தார்கள் என்று சிலர் பாராட்டுகிறார்கள் ஏன் இந்தக் காரியத் தைச் செய்தார் என்று சிலர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள் என் னுடைய பணிவான வேண்டுகோள் எதிர்ககட்சித் தலைவ ருடைய வேலை மட்டுமல்ல எதிரிலே இருக்கின்றவர்களுடைய வேலை எல்லாம் இப்படி மறைக்கப்படுகின்ற ஒன்று வெளியே எடுக்கப்பட வேண்டியதுதான் ஆனால் இது மறைக்கப்பட்டதா? மறைக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்ததா ? அப்படி இருந்தால் மொழி பெயர்ப்புத் துறைக்குப் போயிருக்குமா ? தானாகக் கனிய வேண்டியதைத் தட்டிக் கனிய வைத்து விட் டாரோ என்று சொல்கின்ற ஆதாரம் எனக்குக் கொஞ்சம் உண்டு. 6 மாத காலத்திற்குள்ளே சட்டமன்றத்திலே வைக்க வேண்டு மென்று சொல்கின்ற வரம்புவரை காத்திருந்து அவர்கள் அதை வைக்காமல் இருந்திருந்தால் இந்தச் சட்டப் பேரவையிலே எதிர்க் கட்சித் தலைவருடைய குரலோடு எங்கள் குரல்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒலித்திருக்கின்ற ஒரு பெரு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்குமே அது நழுவிப் போய் விட்டதே என்ற கவலை எனக்கு உண்டு ஆதலாலே அதனைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று நீதி கேட்டு பாத யாத்திரைப் போவதைப் பற்றியும் நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை, நல்லதுதான் காந்தீய வழிக்குக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக நீங்கள் எல்லோரும் திரும்புவது எங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற மாபெரும் வெற்றி என்று கருதுகின் றேன். நான், 1967 ஆம் ஆண்டிலே நான் பாதயாத்திரை வந்த பொழுது சைவத்தின் அடிப்படையிலே வந்த பொழுது புலால் உண்ணக் கூடாது என்று கன்னியாக் குமரிக் கடலிலே காலை நனைத்து 625 மைல்கள் நானும் நண்பர் நெடுமாறன் போன்ற நண்பர்கள் துணையோடு நான் அந்தப் பாத யாத்திரையை மேற் கொண்ட நேரத்தில் 625 மைல்கள் நடந்து வந்த நேரத் திலே—புலாலைத் தொடுவதில்லை என்று வருகின்ற நேரத்திலே உங்கள் பத்திரிகைகள் பல குமரி அனந்தனும் மற்றவர்களும் நடந்து வந்த பாதையிலே கோழிகளை ஆடுகளைக் காணோம் என்று எழுதியது உண்டு, அதை நான் இப்பொழுது தப்பென்று சொன்னால் நீங்கள் கோபித்துக் கொள்வீர்கள் ஆதலாலே நீங்கள் போகின்ற நேரத்திலே இப்படியெல்லாம் நிகழும் என்று

நான் சொல்ல மாட்டேன் ஏனென்றால் நாங்கள் வந்த நேரத்திலும் அப்படியெல்லாம் நிகழவில்லை என்ற காரணத்திற்காகச் சொல்கின்றேன் நல்லதுதான், காந்திய வழியிலே வருவது நல்லது தான். அந்த காந்தியினுடைய பெயரை பெரும் தலைவருடைய பெயரை வைத்திருக்கின்ற காரணத்தாலே நான் சொல்வேன் அரசாங்கம் ஒரு அதிகாரியையோ ஒரு குழுவையோ காக்கப் போகின்ற காரணத்தினாலே தான் பாதுகாக்க வேண்டிய பெரிய நல்ல பெயரை இழக்க வேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அந்த வகையிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, அந்த அறங்காவலர் குழு உங்களுடைய அழகான ஆடையிலே பட்டிருக்கிற அழுக்கு. வெட்டி எறியுங்கள் என்று சொல்லி, இந்த நிலையிலே நீதிபதி பால் அவர்கள் நெஞ்சு நிமிர்ந்து சொன்ன நல்ல காரியங்களுக்கெல்லாம் பாராட்டு தெரிவித்து அமர்கிறேன், வணக்கம், நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 1982 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 12 ஆம் நாள் காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-34 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

எதுவுமில்லை.

—

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

122217